

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Senonensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

& scientiæ meritis nobis & fratribus nostris carus sit admodum & acceptus, pro ipso literas vobis duximus apostolicas destinandas, rogantes, monentes, & exhortantes in Domino, ac per apostolica vobis scripta mandantes, quatenus, cum in Ecclesia vestra certus non sit numerus præbendarum, eum in fratrem & Canonicum vestrum ob reverentiam apostolicæ sedis & nostram liberaliter admittatis, præbendam sicut uni ex vobis, ipsi vel procuratori suo absque dilationis tædio conferentes: primitias precum nostrarum taliter audituri quod propter hoc vobis denuo scribere non cogamur: scituri quod sicut nostræ intentionis existit nihil præcipere inhonestum, sic non relinquemus quod mandaverimus imperfectum, nec contemptum nostrum tolerabimus patienter. Datum Romæ apud sanctum Petrum, X. Kal. Iulij &c.

EPISCOPO ET DECANO
Matisconen.

Epist. 305.
Major & sanior Capituli pars in statuendo prævalet.

Officium injunctæ administrationis exigit ut de statu Ecclesiarum curam gerere debeamus, & quæ minùs ordinata fuerint, per studium nostræ sollicitudinis, prout congruum fuerit, ordinentur: quatenus personis idoneis substitutis in eis, & cunctis juxta normam constitutionis Ecclesiæ rectè dispositis, divinæ laudis obsequia ibi dignè valeant exerceri. Ex tenore siquidem literarum vestrarum nobis innotuit quod cum in Ecclesia vestra necessitas exigit aliquid ordinari, vel emendari quod minùs canonicè noscitur attentatum, quod à majori parte Capituli provido consilio disponendum fore censeretur, duo vel tres ex ipsis Canonicis motum animi sui sequentes, suam contradictionem opponunt, & ita communem utilitatem & Ecclesiæ profectum non metuunt impedire. Nos igitur Ecclesiæ vestræ utilitatibus providere volentes, discretioni vestræ præsentis pagina indulgemus ut vobis liceat de assensu majoris & sanioris partis Capituli, paucorum contradictione seu appellatione nequaquam obstante, corrigere (nisi juxta constitutionem Lateranen. Concilij ab eis rationabile aliquid objectum fuerit & ostensum) quæ in Ecclesia vestra corrigenda emerferint, & statuere quæ fuerint statuenda. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum &c.

AYMONI DECANO MATISC.

Cum antiqui hostis fallax suggestio fragilitatem conditionis humanæ sapius ad illicita declinare compellat, & quanto magis dolet de reparatione humani generis, tanto efficacius ipsum captivare labore, contra ipsius astutiam cura debemus insistere diligenti, & illos quos fraudis suæ laqueo nititur impedire, affectione omnimoda ad justitiæ semitam revocare. Quoniam igitur quidam, ut audivimus, spiritu malignitatis inducti, Ecclesiarum bona rapere, homines earum capere, sacrilegia etiam committere, & multa alia damna eisdem non metuunt irrogare, præsentis tibi pagina indulgemus ut malefactores Matisconen. Ecclesiæ, si tamen ei sint diocesana lege subiecti, nisi ad diligentem monitionem tuam satisfactione se digna correxerint, nullius contradictione vel appellatione obstante per censuram ecclesiasticam valeas coercere. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

Epist. 306.
Vt sacrilegi & raptores bonorum Ecclesiarum coercerentur.

MILITEN. EPISCOPO.

Exposuisti nobis in nostra præsentia constitutus quod I. quondam prædecessor tuus Ph. in Abbatem promovit, nesciens quod ipse manu esset altera mutilatus. Quia verò Abbas ipse noscitur sinistra carere, quid super hoc agendum sit, nostra voluisti responsione doceri. Nos igitur fraternitati tuæ taliter respondemus, quod cum pro tam enormi defectu ad sacros non possit ordines promoveri, & ipse in promotione sua id tacuerit fraudulentè, ab abbatiæ officio est non immeritò amovendus. Datum Romæ apud S. Petrum, V. Kal. Iulij &c.

Epist. 307.
Abbas ob gravem corporis defectum amovetur.
Cap. Expositi.
De corpore certantibus.

SENONENSI ARCHIEPISCOPO.

EX parte venerabilis fratris nostri R. Lugdunen. Archiepiscopi literas accepimus continentes quod cum R. quondam Archidiaconus Lugdunensis multa enormia commisisset, in ipsum exigentibus meritis mandati apostolici auctoritate recepta sententiam excommunicationis injecit, & eundem officio beneficiòque privavit. Verum quia (sicut tam idem Archiepiscopus quam multi alij per suas nobis literas intimarunt) prædictus R. quoniam ei dedit vexatio intellectum, desiderat satisfacere

Epist. 308.
De penitentia & absolutione Archidiaconi Lugdunensis.

de commissis, & suos excessus cum omni humilitate deplorat. de cuius dejectione multa Lugdunensi Ecclesiæ dicuntur incommoda provenire. Nos itaque cum eo misericorditer agere cupientes, ut contra iustitiam non recedamus à tramite veritatis, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus accepto à præfato R. juramento, juxta formam Ecclesiæ ipsam ab excommunicatione absolvas. Si autem idem R. pro crimine secundum juris ordinem sententiam illius depositionis incurrit, cum publicè criminofum, & maximè convictum decrimine, in sua nolimus nequitia confovere, eandem sententiam facias firmiter observari. Alioquin super ipso negotio ejusque processu rei veritatem diligenter inquiras, & quod inveneris in scriptum redigens, totum rei processum sub tuis literis & sigillo inclusum, nobis fideliter non differas destinare, ut sic per te sufficienter instructi, melius & liberius in negotio procedere valeamus. Datum Romæ apud sanctum Petrum III. Non. Julij.

PADVANO EPISCOPO.

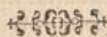
Cum in Ecclesia Dei diversi sint ordines constituti, & ab eis quibus plus committitur, plus etiam exigatur, expedit his qui in sortem Domini sunt assumpti, quod laicos vita sicut dignitate præcellant, ut non solum distantia sit in ordine, sed in moribus etiam gradus attendi valeat honestatis. Quidam verò officij sui debitum nullatenus attendentes, quæ in Clericis & laicis concupiscibilia sunt affectant, dum præbendarij & Clerici, ut laici, immo plusquam laici non metuunt lascivire. Sanè significavit nobis dilectus filius T. Feltren. Præpositus, quod Feltren. Canonici, qui laicos tenerentur ad viam rectitudinis exemplo boni operis informare, clericali honestate neglecta, incedunt in habitu laicali, & cum concubinis suis publicè non dubitant habitare. Cum igitur ministris altaris munditia sit indicta, dicente propheta, *Mundamini qui fertis vasa Domini &c.* fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus dictos Canonicos moneas diligentius & inducas ut honestatem servant & habitum clericalem, & à concubinarum suarum cohabitatione recedant, & juxta Ecclesiæ consuetudinem, refectionem

in canonica simul suscipiant, & nisi evidens necessitas intervenierit, de nocte dormiant infra claustrum. Alioquin eos Feltren. Ecclesiæ beneficiis, sublato appellationis obstaculo, auctoritate nostra non differas spoliare. Datum &c. Kal. Julij.

ARCHIEPISCOPO
Montis Regalis.

Incet percutienti nos in una maxilla præbere alteram teneamur, & pro persequentibus & calumniantibus exorare; ne tamen malignantium effrenata licentia, si quidlibet impune præsumeret, incentivum pareret delinquendi, sic provida prædecessorum nostrorum auctoritas cohibere voluit à Clericis violentiam laicorum ut eorum excessum plus corrigeret quàm puniret, dum non eis temporalem pœnam infligeret, sed ad correctionem à communionem fidelium violentos manuum injectores decerneret separatos. Propter quod etiam ad majorem cautelam & reverentiam potiorem, absolutionem taliù sibi soli sedes apostolica reservavit: ut quos nec timor Domini nec religio clericalis à sua præsumptione compesceret, labor saltem & difficultas itineris à violentia refrenaret. Hujus autem constitutionis rigorem Ecclesia Romana ex certis causis, cum voluerit, speciali dispensatione relaxat: quæ in hoc non tam utilitatem propriam captat, quàm Clericorum immunitatem & delinquentium in eos salutem affectat. Quia verò in Sicilia partibus, sicut & in regionibus aliis, in hoc nonnulli sæpius inconsulti calore delinquent, qui propriij corporis valetudine, videlicet infirmitate gravati, ad sedem apostolicam pro absolutionis beneficio laborare non possunt; ut eos quos ætas maturior vel evidens infirmitas à labore hujus itineris excusaverit absolvas, dum tamen in hoc metas tuæ diocesis non excedas, nisi grandis fuerit & enormis excessus, auctoritate tibi præsentium personaliter usque ad triennium indulgemus. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. III. Nonas Julij.

Epist. 310.
De illorum absolutione qui violentas manus in clericos injiciunt.

Epist. 309.
Ut Clerici laicos vita & moribus bonis superent, quos dignitate præcellant.

Epist. 310.
De illorum absolutione qui violentas manus in clericos injiciunt.